

2. Про захист прав споживачів: Закон України від 12 травня 1991 року // Відомості Верховної Ради України. – 1991. - № 30. - ст.379.

Аксютіна А.В.

старший викладач кафедри
цивільно-правових дисциплін
ДДУВС

ПРОДЮСЕР ЯК СУБ'ЄКТ НАДАННЯ ПРОДЮСЕРСЬКИХ ПОСЛУГ

Необхідно зазначити, що процес створення будь-якого твору інтелектуальної власності є досить складною і економічно витратною справою. Крім того, самим фактом створення твору творчий процес не закінчується, оскільки результат творчої діяльності повинен бути доставлений до його кінцевого споживача і, як підсумок, забезпечити задоволення матеріальних потреб осіб, які створили його. Творчі особистості, які фактично створюють твори, не завжди готові до того, щоб організувати і забезпечити творчий процес як організаційно, так і матеріально. Тому, вони змушені вдаватися до послуг фахівців - продюсерів.

Багатофункціональний фахівець, яким є продюсер, здатний надати творчим людям послуги, що дозволяють їм повною мірою віддати свої таланти і натхнення на створення якісного твору, і забезпечити його створення як комерційно привабливого продукту в сфері кінематографічного або театрального мистецтва шляхом здійснення довгострокових творчих та / або матеріальних вкладень в об'єкт у поєднанні із здійсненням організаційних, технічних, рекламних, що забезпечують функцій, а також фінансового, кадрового та інших видів контролю за процесом «творчого виробництва». В законі України «Про авторське право та суміжні права», зокрема, в ст 1. Надається визначення продюсера, а саме це особа, яка організує або організує та фінансує створення аудіовізуального твору [1].

Спроба визначити місце продюсера в системі відносин, врегульованих законодавством про суміжні права, була здійснена в законодавстві деяких країн. Так, аналогічне визначення продюсера аудіовізуального твору, як це має місце в законодавстві України, міститься в Законі Республіки Молдова «Про авторське право і суміжні права». У Законі Латвії «Про авторське право» міститься наступне визначення: «продюсер фонограми - фізична або юридичними на особу, яка здійснює першу фіксацію звуків виконання, інших звуків або звукового відтворення і несе відповідальність за її завершення» (ст. 1). Якщо порівняти це визначення з визначенням виробника фонограми як суб'єкта суміжних прав, що міститься в Законі України «Про авторське право і суміжні права», то можна зробити висновок, що вони ідентичні, а потім можна допустити, що виробник фонограми може виконувати роль продюсера [2].

Цікавим у продюсерстві є досвід США, де крім літературних агентів і адвокатів, у книговидавничій справі важливу роль відіграють пекеджері (packagers) або книжкові продюсери. На підставі укладених з авторами угод

вони готують видавничі оригінали книг цих авторів для продажу видавництвам, які в подальшому реалізують книги як власні або спільні видання [3, с.28].

В цілому, в будь-якому вигляді творчої діяльності, де автору (творцеві) або виконавцю (артисту) потрібна допомога і сприяння в організації, управлінні, фінансуванні, забезпеченні творчого процесу, створення і подальшого просування створеного ним твору, будуть затребувані продюсерські послуги. Отже, нормативне обмеження предметної діяльності продюсерів з надання своїх послуг тільки сферою створення та використання аудіовізуальних творів, як це врегульовано в ст.1 Закону України «Про авторське право і суміжні права», є необґрунтованим. З урахуванням цього, вважаємо за доцільне внесення змін до ст.1 Закону України «Про авторське право і суміжні права». Зокрема, норму абз.29 ч.1 ст.1 Закону України «Про авторське право і суміжні права» викласти в новій редакції: «Продюсер - особа, яка організує або організує та фінансує створення, просування, розповсюдження твору, включаючи їх публічний показ або їх публічне виконання, популяризацію артиста-виконавця».

Бібліографічні посилання:

1. Про авторське право і суміжні права. Закон України від 23.12.1993 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1994. - №13. - ст.64.
2. Мироненко Н.М. Суб'єкти суміжних прав: проблеми удосконалення правового статусу/ Н.М. Мироненко: [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://ndippp.gov.ua/Schorichnuk/Mironenko.pdf>.
3. Бершов О. Типовий видавничий договір США // Вісник книжкової палати. – 1997. – № 9. - С. 28.

Тимченко Л.М.

старший викладач кафедри цивільно-правових дисциплін ДДУВС

Попенко Юлія

студентка 2 курсу групи ЮД-643
юридичного факультету ДДУВС

ОСОБЛИВОСТІ ОХОРОНИ ПРАЦІ ЖІНОК

Чинне законодавство України гарантує жінкам та чоловікам рівні права згідно з статтею 24 Конституції України рівність прав жінки і чоловіка забезпечується: наданням жінкам рівних з чоловіками можливостей у громадсько-політичній і культурній діяльності, у здобутті освіти і професійній підготовці, у праці та винагороді за неї; спеціальними заходами щодо охорони праці і здоров'я жінок; встановленням пенсійних пільг і таке інше. [3]

За даними статистики на 2017 р. жінок удвічі більше, ніж чоловіків, зайнято малокваліфікованою працею, хоча за рівнем освіти вони попереду